

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 46.

New York, 3. septembra 1898.

Leto VI.

O položaju na Kubi in na Filipinah.

Tabori se izpraznjujejo.

Camp Wikoff, Montauk, 31. avg. So liv taboru Wikoff našli kako novo mrzlico odkar so došli v kajki tja? Imajo li bolniki v osamelih lazaretu rumeno mrzlico ali le malarijo? To so vprašanja, zaradi katerih se zvedenci še vedno pričakajo. Nekteri zdravniki trdijo, da takozvana smrtonosna malarija ni drugega nego začetek rumene mrzlice, in da se nevarna kuga v prvem času vedno tako kaže predno se popolno razvije. Drugi zopet pravijo, da je to nove vrste mrzlica. Počutje bolnikov, malomarnost do vsega kar jih obdaja in še mnogo drugih znamenj kaže, da je to neka tropična mrzlica, kakoršne na severu se niso opazovali.

Več prostora v lazaretih.

V teku današnjega dne so 700 bolnikov poslani v New York, kjer jih bodo razdelili različnim bolnišnicam. Radi dopusta vojakov bodo v lazaretih več prostora. Včeraj so poslali več nego 200 in danes blizu 370 mož iz lazaretov na 60-dnevni dopust. Vsacega bolnika spremlja zdrav tovariš, kateri enako dobi 60 dni dopusta, zato pa mora bolnemu tovarišu pomagati. Pravijo, da je sedaj v lazaretih zadosti prostora in da sploh ničesar ne manjka.

Toral odpotuje v domovino.

Santiago, 31. avg. Z prevožno ladjo „Leon XIII“ se je danes zjutraj odpeljal general Toral prejšnji poveljnik tukajšnje španske vojske z svojim štabom proti Cadizu. Častniki so se podali že po noči na ladjo in zjutraj ob svitu je bilo nikake demonstracije, niti strela v pozdrav; samo dva ameriška vojaka, ktera sta se blizu Morro Castle ob obrežju sprehajala, pozdravila sta parnik z „hurrah!“ ko je pljul skozi ožino.

Včeraj večer je poslal general Lawton svojega štabnega častnika Mendoza k španskemu generalu Toralu in ga vprašal če zamore kaj storiti. Toral je odgovoril, da je on in njegov štab pri dobrem zdravju in upajo srečno dospeti v domovino. Pridjal je še, španski narod bo uvidel, da je storil svojo dolžnost. Potem je hvalil ameriško vojsko, da so se vedli tako hrabro in kazali inicijativo, ktera vse presega, kar je še kdaj videl v teku svoje dolgo vojaške službe. K sklepu je rekel španski general, da je bilo naravnost osepljivo s kako hitrostjo so ameriški vojniki pri El Caney in San Juanu izklopali prekope in sicer brez pomoči ženiškega oddelka. Po njegovem mnenju bi se ameriška vojska od francoske ali nemške ne mogla nič več pričeti.

„Leon XIII“ bo pri Guantanamo ustavljen in 2200 španskih vojakov vzela na krov od tamošnjega 8000 mož broječega oddelka. Toral je sicer djal, da je to število za lajdijo preveč, toda vlad iz Madrida dolega povelja se morajo ljudje bolj skup stianiti. Pri Guantanamo leži še 1500 španskih bolnikov, in mislijo, da jih bodé bolniška ladija „San Ignacio“ kmalu odpeljati na Španjo.

Tudi Cervera bo kmalu odpotoval.

Washington, 31. avg. Oddelek mornarice je izdal povelje, da imajo admiral Cervera, njegovi

častniki in moštvo odpustiti, kakor hitro bodo za odhod pripravljani. Cervera je prejel od svoje vlade \$50.000 za prevozne stroške zase in 500 mož. Pravijo da bode za svoje ljudi najel parnik, sam pa in nekaj njegovih se bode vkrvalo v New Yorku.

Monitorji se vračajo.

Washington, 31. avg. V oddelku mornarice je danes iz Ponce, Porto Rico, došlo brzobjavno poročilo, da so monitorji „Puritan“, „Amphitrite“ in „Terror“, križarka „Montgomery“ in topničarka „Hannibal“ danes odpeljale od tam proti Newport, R. I. Namen odhoda je, moštvo iz tropičnega podnebja odpeljati v severno vodovje.

„Olivetta“ potopila.

Fernandina, Fla., 31. avg. Bolniška ladija „Olivetta“, ktera je bila tukaj v kvaranteni se je danes ob pol osmih zjutraj potopila. Na ladji je bilo 35 mož bolnišnega oddelka in 45 mornarjev. Vsi so se rešili nepoškodovani, toda svoje imetje so morali pustiti na ladji. Veliko ljudi je bilo še v kajitah, ko jih je v ladjo dereča voda preplasila. K sreči je bila blizu ladija, ktera je vse osebe do zadnjega moza rešila. „Olivetta“ se je utopila v 30 čevljev globokej vodi, kaj je provzročilo nesrečo, je sedaj še nerešena skrivnost.

Pred smrtno koso.

Tistim, kateri so 1. sept. videli izkrcanje na parniku „Shincock“ iz tabora pri Montauk v New Yorku došlih tristo bolnih vojakov, bode gotovo vsakemu ostalo v nezbrisnem spominu. Prizor je bil tako pretresljiv, da si hujšega človeka domišljija niti misliti ne more. Tretjina nesrečnežev je bolehal za legarjem in bila popolnoma obnemogla. Mnogo jih je bilo videti kakor bi bili brez sočutja, kar se je godilo v njihovi bližini. Nekterim se je bledlo, drugi so stekali, da se je ljudem v srce smililo. Srečnejši so bili tisti, kateri so že toliko okrevali, da so vsaj sami hodili.

Bolnike so privedli iz tabora, da jih bodo porazdelili raznim bolnišnicam velikega New Yorka, kjer bodo nesrečneži imeli gotovo boljše postrežbo nego v taboru. Mogoče pa je tudi, da hočejo odpraviti iz tabora vsaj nekaj pričramotnega vojnega gospodarstva. V soboto namreč bodo predsednik in člani kabineta tabor Wikoff oficijelno ogledali.

Mesto je poslalo 40 policajev, da so nosili bolnike iz ladije v pripravljene ambulance. Kak razloček je bil med krepkimi policaji in popolnoma obnemoglimi do kosti in kože shujšanimi bolniki? To je tembolj pretresljivo če pomislimo, da so bili slednji še pred štirimi meseci ravno tako čvrsti, kakor njih nosilci. Prvi, ktere so prinesli iz ladije so bili nezavestni, ali pa se jim je bledlo. Nekega mladega prostovolca iz Massachusettsa so morali privezati na nosilnico, bil je kakor blazen, kričal je v enomer: „Mati, moja mati pridi k meni, pridi! Jaz sem zdrav in močan, zdaj grem v Santiago!“ in to je vedno ponavljal.

Brigadni zdravnik Gordon je rekel, da so bili bolniki na ladji z vsem potrebnim preskrbljeni, transport jim ni škodoval, skoravno so vzeli le hudo bolne iz tabora. Gordon se je tudi izrazil, da upa vse bolnike spraviti žive v bolnišnice.

Na cesti se sesedajo.

Iz tabora Wikoff pri Montauk prihajajo vedno vojniki v Jersey City in New York, večinoma ozdravljeni, kateri gredo na 60 dni domov,

da se okrepcajo. Nekteri so tako oslabileni, da jih je celo primeroma kratka vožnja po železnici popolnoma utrudila. Mnogo jih je premagala slabost na cesti, da so se sesedli in so jih morali prenesti v bolnišnico. Večina dopustnikov je iz zatoka in ljudje jim svetujejo naj bi se v bolnišnici nekoliko odpočili in okrepcali, toda o tem nočejo nič slišati preveč hrepene videti svojce.

Car Nikolaj, knez miru.

Skoraj tri stoletja so minola odkar je eden največjih vladarjev na svetu, francoski kralj Henrik IV. obudil misel, evropske oblasti zjediniti v zvezo, ktere naloga naj bi bila v bodoče se vojske izogniti in vse prepire pa naj bi razsodilo iz poverjenikov vseh oblastij sestavljeno razsodišče. Ta predlog je izdelal vojvoda Sully, Henrikov minister, jako razumen in previden mož. Predlogu je bila dodana določba, da ste izločeni od zveze „krščanskih vladarjev“ Turčija in Rusija, ker jih niso smatrali vrednim sprejeti v krščansko občino. Seveda ako bolj natančno premislimo istiniti povod navidezno človekoljubnega in blagega načrta o trajnem narodnem miru, tudi spoznavo, da je misel bojaželjni in zmagovalni kralj s to zvezo, v kterej bi seveda Francoska imela prvo besedo, napraviti nekako obrambo proti tčasni izvanredno rastoči habsburško-španski moči. Ta politično veljavni načrt francoskega kralja se ni izvršil, ker je Henrika IV. kmalu potem zadelo morilno bodalo Navailaca.

Skoraj tristo let pozneje je zopet drugi državni načelnik skušal praktično rešiti vprašanje o narodnem miru. Kakor znano je namreč meseca januarja l. 1895 predsednik Cleveland predložil senatu Zjed. držav sporočilo, v kterej si šteje v nalogo se potruditi, da bi se mednarodne razmere Zjed. držav tako razvile, da bi se v bodoče vsi prepiri predložili razsodnem sodišču. Kmalu potem je stavil Sherman v senatu predlog, po kterej naj bi bil predsednik vsled kongresnega sklepa od 3. aprila 1890. pooblaščen, po diplomatičnih zastopnikih Zjed. držav vpeljati posredovanje ali imenovati komisijo, ktero bi poslali tujim vladam, da bi se ustanovilo mednarodno razsodišče, ali poslužiti se družih pripomočnikov, da se mirovnem potom poravnajo prepiri med narodi in se vse potrebno ukrene v odvrnitev vojske.

Da je ravno ruski car sedaj tretji, kateri priporoča mir, kaj jasno kaže osupljivo istinitost, kako močna je potreba narodom mir in kako zelo ga žele. Kakor sanjarska prikazen iz meglene daljave, se je zavedala podoba miru, razvija se čedalje bolj vabeč oborožene evropske narode pod svoje peroti. Toda tako dolgo, dokler bodo želeli mir le pri sejah mirovnih zborovanj in v spisih posemeznih apostolov miru, ni se nadejati, da bi se narodi praktično poprijeli mirovne ideje. Sedaj pa, ko vladar najmočnejše države na svetu sam priporoča razoroženje in stalni mir, ni dvoma več, da bi se ne dalo izpeljati. Mirovno sporočilo Nikolaja II. je neovrgljivo znamenje, da dandanes mir med narodi ni več človekoljubna teorija kot za časa Abbé de St. Pierreja, Bentham, Kanta, itd. ampak neizogibna politična potreba in kulturno vprašanje, ktero čaka nujne in praktične rešitve. Narodi že čutijo, da ne bodo zamogli več dolgo prenašati vojaškega jarma, ktereja jim

nalaga oboroženi mir in z sabljo prepasana politika. Tudi je le v prid vladam in vladarjem ako čedalje večje siromaštvo narodov več ne pospešujejo in tako vsaj nekaj časa še zabranijo socijalno prekucijo.

Dreyfusova zadeva.

Alfred Dreyfus, kateri je sedaj obojen v dosmrtno ječo na hudčevem otoku nasproti francoske Guiana, sedem milj od kopnega, je bil popreje kapitan pri 14. polku francoskih topničarjev, poslujoč pri vojnem ministerstvu.

V jeseni l. 1894. so ga obtožili, da je prodal važne dokumente o francoski vojni ptujci oblasti in ga zaprl. Obtožba se je vpirala na zapisnik mnogih dokumentov, ktere je, kakor so djali, obdolženec prodal Nemčiji. Zvedenci so trdili, da je on zapisnik pisal, dva druga pa, da ga ni. Obravnava se je vršila pred skrivnim vojnim sodiščem, natančni način proti zatožencu vporabljenih dokazov pa ni isto nikdar priobčilo. Bil je očitno pred armado degradiran in v dosmrtno ječo obojen. Njegova žena, brat in prijatelji, na pr. Emil Zola so večkrat, toda zastoj poskušali, da bi se pravda iz nova pričela. Toda vkljub temu, da je nemška vojna oblast večkrat oficijelno potrdila, da ni nikdar kak njihovi agent z Dreyfusom kaj opraviti imel, in vkljub vedno bolj razvijajočemu obolenemu mnenju, da ni Dreyfus, bogat, častihlepen, marljiv in mlad mož imel najmanjšega uzroka doprinesti tako hudodelstvo, pač pa da je grof Esterhazy igralec in glavni lump pravi izdajalec, je francoska vlada vse poskuse in prošnje za novo obranavo, odklonila. Sedaj bode to težko omogočiti.

Kakor strela iz jasnega je osupnila vest ravedno prebivalstvo velikanskega Pariza, da so 30. avg. proti večeru polkovnika Henryja zaprli. Henry je bil med Dreyfusovo obravnavo nekako čudovito bitje armade, nasproti polkovniku Picquartu, s ktere se je cele dvobojeval. Še bolj pa je ostrmelje ljudstvo, ko se je zvedelo, da je polkovnik Henry izpovedal vojnemu ministru Cavaignacu, daje on ponaredil pismo, vsled ktereja je bil Dreyfus obojen. Henry si je potem v ječi trdnjave Mont Valerien z britvijo prerezal vrat. To odkritje podaja Dreyfusovi pa tudi obravnavi Zole čisto novo lice, ter ob enem uniči spričevala generalov Pellieuxa in Boisdeffrea, kakor tudi slovesno izjavo vojnega ministra Cavaignaca v državnih zbornicah. Občno mnenje je sedaj, da se ne morejo več izogniti prekavi obravnave, in da ima vjetnik na Hudčevem otoku zopet upanje zadobiti prostost.

Vodja generalnega štaba Boisdeffre je pisal vojnemu ministru naslednje pismo: „Ravnokar sem prejel dokaze, da moje zaupanje do polkovnika Henryja, vodja proizvodnega urada, ni bilo opravičeno. Preveč trdno zaupanje je prouzročilo, da sem bil prevaran in spoznal oni dokument kot pravi, kar pa ni bil. Prosim tedaj me mojih dolžnosti odvezati.“

Vojni minister mu je odgovoril, da tako dolgo ne more sprejeti resignacije, dokler Boisdeffre sam ne pomaga razvozljati osodopolno pomoto. V Parizu pa že kar očitno trdijo, da je pismo, vsled ktereja je bil Dreyfus obojen, Henry na povelje generala Boisdeffrea ponaredil, in da je pri tem tudi neki bivši vojni minister deležen.

Gosp. F. S. Šustersiču v odgovor.

New York, 31. avg.

Šustersič jolietki je končal svoj sramopis v „Am. Sl.“ št. 37 latinški, kar bi italijanski slovelo nekako: „Una volta per sempre“. Enkrat za vselej. „Chi va al mulino s' infarina“. Ves dopis, kateri je skrpal, predstavlja večinoma njega; namesto „Gl. Nar.“ postavi ime Šustersič in ogledalo imaš v katerem vidiš Šustersiča v pravej podobi. On piše: „Jednota je našla zagriženega nasprotnika v „Glas Nar.“, ki ruje zoper njo zlasti zato, ker je osnovana na podlagi naše sv. vere“; pozneje pa pravi: „Jednota je osnovana na podlagi kat. vere“. „Per l' amor di Dio! Cercare il pelo nell' uovo“, zaklical bi Italijan.

Vera ni podlaga katoliški Jednoti, ugovarjati se drznemo mi, in ker ni podlaga, zato Sakser vere tudi ne napada, ker on po Vaših besedah le podlago napada. Vaša jolietška cerkev ima podlago ali temelj gotovo; vzemite je pa to podlago, in cerkev se razruši. Zakaj? Ker nima temelja. Če bi vzeli — pa Bog ne daj! — pa če bi vzeli Jednoti Vašo podlago, namreč sv. vero, Jednota vender obstoji še lahko, ker skušnja uči, da obstoje tudi taka dobrodelna društva, ki se za nobeno vero nič ne zmenijo, pogledite društvo rudečega križa i. d. Ko bi bila res katoliška vera podlaga Jednoti, morala bi Jednota končati ko bi jej vzeli Vašo podlago sv. vere kakor bi se podrla i Vaša cerkev brez podlage. A temu ni tako, ker poslopje društva lahko obstoje brez vere. Le pogledite na druga protikatoliška društva, da obstoji tudi brez naše sv. vere. Na čem toraj stoni Jednota, ali kaj je prava podlaga Jednoti, brez ktere nemore obstati? Jaz trdim, da vera ni podlaga Jednoti, ampak pravila so njena podlaga. Kakoršna pravila, taka podlaga. A ta pravila prevečaj katoliški duh, ali če hočete katoliška vera. Pa v tem je zopet razlika. Pravila, če tudi prešinjena od kat. vere, so lahko v enem oziru dobra in ob istem času v drugem oziru lahko slaba. Gotovo so dobra taka pravila udom za njih dušno stanje, ker jih silijo opraviti vel. noč. dolžnost, pa so tudi lahko slaba za njih gmotno stanje, če dovoljujejo, da se imetje Jednotino ne ščedi ampak razsipa. Taka pravila so bila dozaj. Prav radi tega so se v Ely odpovedali Jednoti, odpovedali radi prevelikih stroškov. Le berite tisto odgovod! Kdo pa je kriv tolikih nepotrebnih stroškov, kakor so bili letos? Gotovo ne naša sv. vera, pač pa Jednotina podlaga, to je pravila, od kterih zavisi imetje ali gmotno stanje vsakega društva.

In društvo, naj bo katoliško ali protikatoliško, kaj je društvo, ki ima mnogo nepotrebnih stroškov, kjer se društveno imetje zapravlja? To je prava ničla! Taka pravila pa so skovali dozaj z večinom napreje v Jolietu; mojster — skaza je velel: „Sic volo, sic jubeo“, taka morajo pravila biti, in ne drugačna! In taka so bila pravila, taka podlaga in zato se poslopje Jednotino stoječe na slabi podlagi ruši. Saj ta mojster — skaza v Jolietu kaj dobro dokazuje kako zna delavcem hraniti denar, dolg na dolg dela, vse fino, lepo, a vse na kredo!

Pravila bi torej morala biti taka, da vztrezajo v dušnem oziru udom katolikom, pa zajedno i taka da varujejo kolikor možno gmotno stanje Jednotino. Ali pa so? Ne! In ker niso, zato so slaba, in so torej slaba nezdrava podlaga. Zatorej zasluži, da jo „Gl. Nar.“ otrne. A nismo bili, nismo in ne bomo zoper to, ker pravila zahtevajo vel. noč. izpoved ali očitno izpovedbo

kat. vere. Baš v tem oziru, pa le samo v tem oziru so pravila dobra, nikakor pa ne v gmotnem oziru. Le dopovejte si Šustersič in vai drugi obrekovavci! Kaj res menite, da nemore nihče sestavit pravil, ki bi pospeševala duševno in gmotno stanje udov? Torej še enkrat: Mi ne napadamo kat. vere — pa saj veste, kaj pravi Španjol: „Es que no se trata de eso“ — ampak le pravo podlago Jednotino: pravila Jednotina napadamo, pa ne radi tega ker zahtevajo od svojih udov v dušnem oziru to, kar zahteva v istem oziru od vsakega katoličana katoliška cerkev, ne zato, ampak zato napadamo pravila, ker dovoljujejo preveliko nepotrebnega razsipanja Jednotinih dohodkov in so radi tega preveliki stroški za delavce; pa radi tega jo tudi napadamo, ker imajo njeni uradniki preveliko oblast, ker sodijo lahko kakor turški paše neoziraj se na krščanski duh na a krščansko ljubezen, ki ima prevečati pravila, po kterih bi se morali uradniki ravnati. Le domislite se, kaj je pisal g. Gorišek, pa kako jo je izkupil zato. Pa naj bo taka krščanska katoliška podlaga!? Morala bi Jednota res biti katoliška, a Kristusovega duha nedostaje onim, ki pravila izvršujejo. Za to se gré, za to: Podlaga je slaba, nezdrava v gmotnem oziru če tudi koristi duševnej blaginji udov. To nas loči, in nas bo ločila in nič drugega. Kajti pomniti morate, da katoličan je dolžan skrbeti ne le za duševno svojo blaginjo, marveč i za telesno.

Baš radi tega je „Gl. Nar.“ razglasil: Dobro, pa ustanovimo dva tabora; če ostanete vi pri svojih pravilih, narediti si moramo mi tabor z drugimi pravili, ki ne zahtevajo toliko nepotrebnih stroškov, ki bodo skrbela ne le za duševno blaginjo, temveč tudi za gmotno blagostanje druge Jednote. To vender ni zoper sv. vero! Ali vi v svoji zlobnosti vender trdite, da je. Zakaj tako zavijate, svečenik jolietki? Mar recite: Jednota je Bog, Sakser jo napada, torej Boga napada.

Vsega ste zmožni! Vaši dokazi so le pasovke: odpadnik, brezverec je Sakser.

Gosp. Šustersič ves ta črni madež, ki vas diči, to javno izdajstvo vaše nevednosti in sofistije v towerskem lističu, vse izgovarjanje in zavijanje vam nič ne pomaga; oprali se bodete samo tedaj, če preključete javno svoje protiversko natolcevanje in obrekovanje. Z brezvercem, odpadnikom, pitate poštenega urednika, vi Šustersič in towerski listič, pa zahtevate naj bi na to odgovoril ali se zagovarjal. Najprvo vi doka-

Venec zmage

pristuje

SUPERIOR STOCK

pivi ter nema dandanes tekmeča.

Prašajte za to pivo in ne pijte drugega.

BOSCH BREWING CO.,

LAKE LINDEN, - - MICH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

"GLAS NARODA"
List slovenskih delavcev v Ameriki.
Izdajatelj in urednik: Published by
F. SAKSER.
109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—
za pol leta \$1.50
za Evropo za vse leto \$7.—
" " " pol leta 3.50
" " " četrt leta 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno
dve številki.

"Glas Naroda" izhaja vsako sredo
in soboto.

"GLAS NARODA"
(„VOICE OF THE PEOPLE“)
Will be issued every Wednesday
and Saturday.
Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.
Za oglase do 10 vrstic se plača
10 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti
ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli poslati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje najde-
mo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite
naslovom:

"Glas Naroda"
109 Greenwich St. New York City

Šte svoje zlobne trditve, potem se
je zahtevalje odgovora, Vi duševna
reva. Pa kaj vam je za dokaze?
„What is that to you?“

Čeh pravi: „Kdo lže, ten krade“,
vi lažete, zato je ni čudno, da tudi
kradete poštenje in dobro ime dru-
gim. Kaj menite, da je Sakserja
poštenjaka psovati z brezvercem in
odpadnikom manjši greh, nego pri-
miki: Vitušček, Hribarček, pagla-
vec, pobalin, ravs in kavs. Pome-
nite pred svojim pragom!

Susteršič piše: „Sakser je zoper
krščansko moralno zoper lepo čed-
nostno in krepostno življenje, zoper
„svetohlince“ misijona, zoper nuno-
sko življenje deklet v New Yorku.“
„No bagas ruido“, vpije Španjol;
„Nao fagas ruido“ kliče Portugalec.
Molčite! Le tiho! o čednostnem in
čistem življenju, sicer bomo uda-
rili, da vas bo zabolelo: „You will
turn up your nose and will take to
your heels“; ker nekteri Jolječanje
— „It is the town talk“ — se na
tistem poprašujejo, po kaj hodi naš
gospod v Chicago. „Malheureux!
qui que tu sois, je ne te trahirai
pas“, klical bi vam Francoz. Ne-
srečnež! Nesrečnež! Kaj vendar
priporoča „Gl. Nar.“? Ali čednost,
vpraša joljetski farizej. Kaj pospe-
šujete vi g. Susteršič v Chicago ali
po drugih mestih, ali sv. čistost?
Pa govorite o preštevih in vsako-
vrstnih svinjarjih v „Am. Sl.“! Ali
je to estatično? Portugalec vam
kliče: „Diga-me com quem andas e
te direi quem es.“ Slovenski prego-
vor slovi: Sova senici glavana pravi.
Vi ste sova, zapomnite si. Sova
je nočni tič. Ha, ha!

Skrite ga pred otroci — da ne
pride k nedolžnim! Kdo se nesme-
je? Francoz pravi: „Il parle autrem-
ent qu'il n'agit.“ Gorje pobuj-
evalcem! In pa tercijalke pa nune!
Gosp. Susteršič: Roko na prsi, pa
recite o sebi: „Champion Pharisee
of U. S.“ Sodnik pokliče: „Amène
l'accusé! Blow your nose!“ Zdi-
nite s Španjcem: „Si non fuera que
tame ser descubierta!“ O Dulcineja,
ti, moja dična! Izdana sva! More-
biti i zlata ura? O Črnogora in
Španija! Prišel sem le do Črnolija.
Dulcineja, dišča moja? Wiedrum
pompom? Wiedrum? Tako vzdihujeta
kaj ne gospod mašnik? Nizozemec
pravi: „De muren hebben ook
ooren“ — stene imajo ušesa! In
tak človek si upa Sakserju občitati
da podira moralno, krepostno in
čisto življenje! „The fallow grows
too saucy.“

Pa se nas upa še vprašati, kako
naj dekleta v New Yorku po noči
živé, če ne kot nune. Vprašajte se
vi Susteršič kako ste že v Chi-
cago in drugje živeli? živeli, pa dobi-

te odgovor, kako dekleta lahko ži-
ve, po noči, če nečajo živeti pošte-
no. Matere varujte Vaša dorasla
dekleta, da ne pridejo ob dekliško
nedolžnost in čast, se vam veliko
lažje zakliče!

Gosp. Susteršič, vi še niste dali
odgovora zakaj ste napadali pred
letom kranjsko duhovščino, svoje
sobrate? V št. 37. „Am. Sl.“ nam
očitate, da napadamo mi nekatere
tukajšnje duhovne; zakaj ste na-
padli i vi skoraj vse kranjske du-
hovne? Le molčite nam, poznamo
take tiče, kakor ste vi. Istina pa
je gosp. Susteršič, da dulutskemu
generalnemu vikarju odvzati jer-
mena od njegovih čevljev nismo
vredni, ker smo prerrevni, on pa
prebogati. A kolikor je storil za
Boga in narod, bil je tudi plačan
od naroda, to dokazujejo hiše v
Towru in Ely, od Boga pa še dobi,
če ne zapravi že tukaj vsega. Špan-
ski bi rekli: „Poco á poco fué, ha-
ciéndose rico.“ Ali mar hočete, da
bi ga še molili? V obče pa v tej
deželi nikomur ne klanjamo hrbta,
ker ni navada, pa bi komu jermena
odvezavali, ali celo poljubovali, Go-
tovo nemate več „mens sane.“

Koliko store i drugi duhovniki,
a nihče ne želi tolike hvale kakor
towerski urednik in pa vi. Nekdo
mi je o vas djal: „He fleeces peo-
ple and puffs himself up.“ Jaz mu
odgovorim: „Yes Sir, he brags
and fancies himself extremely wise;
but he exaggerates“, zavrne me
drugi. Koliko puble samohvale ste
poslali že v angleškim in sloven-
skim novinam. Pa kaj hočemo,
kakoršen učenik towerski, tak uče-
nec joljetski. Poljak pravi: „Jaki
pan, taki hram“. Čeh pa: „Jaky
císar, takovy písar“ in pa: „Kdo
chce s vlky býti, musí s nimi vítit.“
Lani, preden ste odšli v Evro-
po, varali ste po „Am. Sl.“ da po-
pete v Španijo in Črno Goro, seve-
da samo zato, da bi svet mislil:
Joj, jej, vidite joljetskega gospoda,
kam gredo! Kaj ne, kako vas utr-
nemo? Pa ste se zlagali — svet pa
slepili, kakor je vaša navada; ni-
kdar niste bili tam, sicer bi bili
to z največjim zvoncem svetu raz-
glasili!

Radi se pohvalite, da znate an-
gleški govoriti, zato časi kak an-
gleški stavek zapišete, naj bi se
svet divil vaši učenosti. Poljak
pravi: „Mowa wasza niechaj będzie
zawsze sola potrzesiona“. Pa še ka-
ko zvito naredi vse to joljetski go-
spod.
Najprvo spiše slavospev o sebi v
angleške novine, potem pa te no-
vine pošlje „Am. Sl.“ ali novinam
na Kranjsko in pravi: „Glejte, kaj
Američanje o Susteršiču govore,
strmite vi rojaki, kaj angleške no-
vine o joljetskem gospodu pišejo;
oh kako je slavljen po Ameriki,
kaj junak in učenjak je!“ Za Boga
svetega, ali vas res ni sram? kaj
ste res tako slavohlepni in časti-
lakomni? „You expose yourself.“
Ljubi Susteršič, jaz govorim slo-
venski, poljski, češki, ruski, nizoz-
zemski, portugalski, španski, an-
gleški, nemški, francoški, italijan-
ski, arabski, malo tudi turški, in
vsaj toliko kakor vi razumem i la-
tinski in novogrški bolje nego vi,
pa še nikdar nisem tako zvito hval-
je iskal. Kaj se vam res ne stude
vaše ravnanje!

Da, da gospod, treba je dosti
študirati, da človek kaj zna; treba
je študirati: „Es menester estudiar
mucho para ser sabio“, pravi Špan-
ec. Vas vaša učenost je pa zavija-
nje in sofistika. Le knjige v roke,
knjige! „Szewcze, pilnuj kopyta“,
pravi Poljak. Kdaj se bode te
pobojljivi gosp. Susteršič? Francoz
pravi: „La jeunesse est le seul mo-
ment de la vie, où l'homme puisse
se corriger facilement.“ Vi ste pa
že prestari! Torej nikdar, zmerom
laž in obrekovanje itd. „He is past
care“, rekel bi Anglež, Nizozemec
pa: „De kat laat het muizen niet.“

Susteršič, Susteršič: „Honesty
is the best policy.“ Susteršič je
sklenil svoj sramopis latinski: da
več ne bo odgovorjal, da kdor se z
blatom bojuje, se vsolej omadežuje,
naj zmaga ali ne. Res je to Šu-
steršič, pa pomnite tudi to, da ste
se umazali in omadeževali že sami
dovolj, tako da ste — Turek bi
vprašal: „Qaraja sabun ne larym?“
— kaj pomaga nigru milo? Ako bi

poznal Turek vašo zlobno zavija-
nje in obrekovanje, zarentačil bi
celo on nad Vami: „Haide git!
Allah belaszyny werszin!“
Susteršič! Arabec svari: „Challi
balak, ja Sidi! Have a care!“ Sicer
bomo še zapeli, pa tako da bode te
vi in ljudje bolje razumeli, če tudi
teh jezikov ne znate razumeti an-
gleščine. Ker vseh izrekov ne razume-
te, vprašajte take, ki vedo več nego
Vi!
Delta.

Dopisi.

Ely, Minn., 29. avg.

Nemorem si drugače in tudi dolž-
nost me veže, da kot ud društva
sv. Cirila in Metoda št. 1 in ud
Jugoslov. kat. Jednote, malo po-
jasnim našemu narodu o napadu
g. F. S. Susteršiča. Kdo je sodnik
katoličanov in odpadnikov kato-
liške vere, jaz mislim, da je le eden
Sodnik v tem oziru in ta je vsega-
mogočni Bog, kateri biva nad nami
in bode vse sodil, ne pa g. Suster-
šič v Jolietu. Ta gospod se je iz-
razil v 37. št. „Am. Sl.“ glede
Jugoslov. Kat. Jednote, da ako bo-
de ta Jednota katoliška, zakaj nima
duhovnega vodja; duhovni vodja
je po mojem in mnenju marsika-
kega slovenskega delavca o inteli-
gentnih Slovincih molčim, le
usiljen a reč. Glejte elyške in
druge Slovence, društva, posebno
elyško sv. Cirila in Metoda je bilo
preje ustanovljeno in bilo na kato-
liški podlagi, ko o joljetski Jednoti
še duha ni bilo, a vendar se ostane
katoliško kakor je tudi Jugoslov-
vanska Jednota. Kaj pa društvo
sv. Jožefa v Calumetu, to je najsta-
reje slovensko katoliško dru-
štvo, nima duhovnega vodja
in ni pri joljetski Jednoti, ali
pa more Susteršič trditi, da ni ka-
toliško? Naj le pogleda calumetsko
cerkev kaj je to društvo za njo
storilo in molčal bode krivi tol-
mač in opravičevalec. Ako pa mi po-
gledamo na Joliet, pa ne vidimo
drugo nego veliko vrsto dolgov,
ker se vse bahajo in na vsako
dela. Koliko je na svetu društev,
pravih dobroteljskih društev, ktera
tisočkrat več storé nego joljetska
Jednota, nje člani so katoličani,
ustanovljajo bolnišnice, porodišni-
ce, skrbé za ranjene in bolne voja-
ke na vojnem polju, ne imenujejo
in ne bahajo se s katoličanstvom,
a goje ga po Kristusovem nauku ka-
kor pravi o Samaritanu; g. Šu-
steršič! Zato so pa tudi druga
društva lahko katoliška, ako se
tudi ne ponašajo z duhovnim vod-
jem, ali njih člani živé po katoliški
veri, mogoče bolje nego kak tak
vodja, kateri z omadežanimi pr-
sti povzdiguje sv. hostijo. Prišel
bode dan sodbe g. Susteršič, vsi
bomo stali pred večnim Sodni-
kom, ali spomnite se: „Boljše
mlinski kamen . . .“ Roko na srce
in recite: „Mea culpa, mea maxi-
ma culpa“, in mirna Bosna.

Stari član društva sv. Cirila in
Metoda in ud Jugoslov. Jednote.

Razne vesti.

Neznosna vročina.

Že 18 let ni bilo v iztočnih drža-
vah tako vročega 1. septembra ka-
kor letos. Strašno so trpeli delavci
ta dan, posebno v nizkih in zaduh-
lih delavnicah, o tem vedó le oni
kaj povedati, kateri so sami skušili.
V mestih so se promikali ljudje po
cestah, kakor poparjeni, kajti pov-
sodi je bila enaka vročina v hišah
in na prostem. Nikjer ni bilo najti
zabljenege hladna niti ob morskem
obrežju, niti v gostem gozdu. V
New Yorku je neki tesar vsled vro-
čine pri delu padel in bil takoj
mrtev. Nič manj nego 16 oseb pa
je premagala vročina, da so jih mo-
rali prenesti v bolnišnice, kjer se
nahajajo večinoma v kritičnem po-
ložaju. Neštivilno oseb je obne-
moglo vsled vročine, o katerih ob-
činstvo nihesar ne vé. V nekterih
krajih delavci niso mogli prenašati
neznosne vročine, morali so z delo
prenehati. Oni izvoljeni bog-
gataši pa lenobo pasejo v hladnej-
ših krajih za žulje delavcev.
Tudi 2. sept. je bila neznosna

vročina, danes 3. pa že ob 10. uri
kaže toplomer v senci 85 stop, dne
2. sept. je kazal popoludne ob 3.
uri 95 stop. 20 oseb je umrlo vsled
solnčarice.

Premoženje v kotlu.

Dediči minoli pondeljek v Mount
Vernonu umrlega čudaka William
Horton Ferrisa iščejo nek star kot-
le za perilo, v katerem se nahaja,
kakor pravijo od \$500,000 do
\$2,000,000. Njegovi dediči so vedno
mislili, da bodo po smrti čudaka
mного denarja podedovali, sedaj
pa niso našli v hiši, kjer je stari
Ferris stanoval, niti centa.

Ferris je bil 97 let star in kaj ču-
den človek. Pred mnogimi leti je
pri neki banki zgubil večji del svo-
jega premoženja in od tistega časa
ni imel več zaupanja do bank. Kupil
si je velik hotel, v katerem je
hranil vse novce, bonde in vred-
nostne papirje. Pred štirimi leti mu
je umrla žena. Pravijo da je bil
kotel takrat do vrha napolnjen z
denarjem. Pred 14 dnevi se je iz-
razil proti svoji nečakini, da ima
veliko denarjev in mnogo bondov,
nikomur pa ne pove, kje ima shran-
jenost premoženje. V oporoki se
glasi, da vse premoženje voli sorod-
nikom, toda še le potem, ko se
najde še drug dokument, v katerem
se naznana kraj kje je spravljeno.

Vlak iz tira skočil.

Oswego, N. Y., 1. sept. Brzo-
vlak iz New Yorka v Chicago je pri
Ingalls Crossing 15 milj južno od
tod skočil iz tira. Lokomotiva se
je prekenila in prvi voz je treščil
ob voz za prtljago. Strojvodja,
kurjač in spremljevalec vlaka so
mrtni. Dvanajst oseb je prav hudo
poškodovanih, nekaj jih bode naj-
brže umrlo. Zdravniški vlak je
bil kmalu na pozorišču, obvezali so
močno ranjene in poškodovane
osebe in odpeljali v bolnišnice.
Razven ekspresnega voza je bil po-
nesrečni vlak sestavljen iz treh
voz za potnike.

Žrtve Špansko-amerikanske vojske.

Washington, 2. sept. „Chi-
cago Tribune“ poroča danes zju-
traj, da je bilo med vojsko 1284
imen od vojakov priobčenih, kateri
so umrli. Skupno število umrlih
bode morda narastlo na 2000 mož.
V armadi je služilo v slednjih štirih
mesecih približno 300,000 mož.
To je približno toliko, kolikor znaša
vse prebivalstvo pokrajine Colum-
bia. Poročilo zdravniškega urada
pravi, da je v minulih treh mesecih
nekaj čez 1500 vojakov umrlo.
V zdravniškem oziru se tedaj stanje
armade ne more slabo imenovati.

Borijo se proti znižanju plače.

Wilkesbarre, Pa., 1. sept.
V Parish in Ashley, South Wilkes-
barre je pričelo 400 mož štrajk in
sicer pri Buttonwood jami, ker so
jim znižali plačo za 50 centov na
dan. Do sedaj so ljudje zaslužili
po \$2 do \$2.50 na dan. Včeraj večer
so delavci zborovali in sklenili
štrajk. Izvolili so odbor obstoječ
iz desetih mož različne narodnosti,
kteri se bodo z uradniki pogajali za
plačo. Delavci pravijo, da ne gredo
popreje na delo, da jim dajo staro
plačo.

Razmere po štrajku.

Hazleton, Pa., 31. avg. Go-
spodarji Van Wyckle premogoko-
pov so spornili svoje žuganje, na-
mreč da bodo jame zaprli, ako štraj-
karji ne gredo zopet na delo. Danes
so pogasili ognja, vse vhode k ja-
mam zaprli in povsod vse delo
ustavili. Štrajkarji patrolirajo po
cestah in skušajo vsacega odvrtiti,
kdor bi hotel do premogokopov.

Pittsburg, 1. sept. Okrajni
predsednik zjedinenih rudarjev in
mного uradnikov je danes zjutraj
korakalo na delu 400 delavcev proti
premogokopu Jones & Co. pri Mon-
ongahella City. Pred četo je igrala
godba in vse je bilo navdušeno.
Nakana je merila nato Jonesove
delavce vneti in z štrajkarji zjedni-
niti, kar se je tudi posrečilo. Vseh
600 mož je pustilo delo. Vsled tega
vspeha so ljudje zelo navdušeni in
v Balls Bottom hočejo urediti ta-
bor, od koder se bodo bolj energič-
no pogajali.

Meščanska vojska pri Panna.

Panna, Ill., 31. avg. Name-
sto izločenih belih rudarjev, je danes
došlo mnogo delavcev. Pravi-
jo, da bode do danes večer kakih
3000 delavcev na pozorišču. Na
drugi strani pa bodo delodajalci
koncem tedna imeli 300 zamorcev
več na delu kakor do sedaj. Bati
se je reanega spopada med izloče-
nimi delavci in 100 deputiseri, ki
čuvajo 54 zamorskih skabov iz
Alabama. Uradniki zjedinenih
rudarjev so svetovali premogar-
jem se mirno zadržati. Ravno
takrat je bilo zbranih več sto delav-
cev iz sosednih krajev, kateri so se
posvetovali, kako bi premagali de-
putiserife in odpodili skabe. Pred-
sednik delavcev je naposled le pre-
govoril razburjenje, da niso udarili
na deputije. Slednji so dobro ob-
oroženi z vinčesterkami, izločenci
pa imajo le dve puški, vsak mož
pa ima revolver.

Pana, Ill., 1. sept. Danes so
štrajkarji vjeli predsednika in
oskrbnika od „Springside Mine“
in hudo pretepli njihovega prijat-
elja, kateri je vjmeta prihitel na
pomoč. Potem so odpeljali vjet-
nika v hotel Pana in tam tudi šerifa
pretepli ker se je hotel vmešati.
Štrajkarji so se potem vrisčaje po-
dali skozi mesto k jamam, ter v
naglici oborožili zamorce. Do boja
ni prišlo, marveč tudi vjetnika so
izpustili. Lastniki so od governerja
zahtevali milice, ta pa je poslal le
zastopnika, kateri bode zadevo pre-
iskal.

Governer Tanner se je izrszil, da
ne bode milice poslal v Pano, ampak
stvar najprej preiskal. Ne
bode pa pozval vojakov, da bi vdu-
sili nemire, kateri so nastali zato,
ker so vpeljali ptuje delavce v de-
želo, kajti tudi delavci imajo svoje
pravice, ktere moramo čislati. Lepe
besede, ali tovarski gospod se bode
jezili ker ne bodo čuli svinčenk
žvižgati nad glavami delavcev, ker
baš to je pri njem najboljši lek.

Pana, Ill., 2. sept. Štrajkujoči
premogarji danes niso prouzročili
nikake demonstracije. Pivnice so
danes opoludne na povelje mestnega
majorja za nedoloben čas zaprli.
Podjetnik Oorzoll, ktereга so več-
raj štrajkarji vjeli, je odpotoval v
Springfield. David Ross, tajnik
državnega odbora za delavsko šta-
tistiko, vodi preiskavo kot zastop-
nik governerja.
Iz Springfielda se poroča, da je
baterija G v taboru Lincoln pri-
pravljena odriniti v Pano, ako bi
bilo potreba.

Veliki trust železa.

Chicago, Ill., 31. avg. „Tri-
bune“ piše, da je „American Steel
& Wire Co.“ dobila povabilo se
zjediniti v veliko železno in jekleno
kombinacijo, ktera se sedaj priprav-
lja v New Yorku. Kakor znano
se je prvo imenovana zadruga osno-
vala meseca aprila in kontrolira 75
odstotkov vseh izdelkov v naših
državah. Predsednik trusta „Ame-
rican Steel & Wire Co.“, štirje rav-
natelji in glavni delničarji so se
danes podali iz Chicago v New York
kjer se bode vršilo zborovanje. Od-
visno bodo od pogojev, ktere bodo
tam stavili če bodo pristopili veli-
kem trustu ali ne.

Boj med štrajkarji in skabi.

St. Louis, 31. avg. Štrajkujoči
delavci Telephone & Electric Light
Co. so jeli prav resno postopati
proti skabom. Na voglu Cass in
17. ceste je večer večer nastal pre-
tep, ker so štrajkarji hoteli prepre-
čiti postavljanje drogov za Kinloch
Co. Superintendent Lewin je poteg-
nil revolver ustrelil med množico
in nekoga moža ranil v nogo, zato
ga je nek štrajkar z gorjačo udaril
po glavi. Pozneje se je vršil enak
pretep na voglu Cass in 8. ceste,
več mož je bilo ranjenih in mnogo
so jih zaprli.

Nezvesti uradnik.

St. Cloud, Minn., 2. sept. „St.
Cloud Mutual Building & Loan
Association“ ima vsled nezvestobe
tajnika veliko škode. L. F. Trout-
man je blagajno za približno
\$30,000 okradel, kakor je preiskava
dognala. Osodepolna igra na borzi
je Troutmana zapeljala k ponever-
jenju. Sedaj je še prost, ter upa

s pomočjo svojih porokov nadome-
stiti primankljaj.

Poskušen napad na gospo McKinley.
Cleveland, O., 31. avg. Ka-
kor pravi pomožni šerif in redarji,
kteri stražijo polkovnika Herricko-
vo hišo, kjer začasno biva predsed-
nik McKinley in njegova soproga,
je danes večer skušala neka mlada
dekle gospo McKinley napasti. Re-
darji pravijo, da je dekle najbrže
delavka, z nožem v roki je hotela
vstopiti v odprto hišo. Brez upi-
ranja se je dala odpraviti; ker so bili
mnenja, da imajo opraviti z unablo-
no, so jo pustili. Njeno ime niso
mogli zvedeti. Herrick sedaj, ko
se je morda bolje premislil trdi od-
ložno, da ni nihče mislil gospo
McKinley napasti, redarji pa osta-
nejo pri prvi izpovedi.

Krvav boj.

Galveston, Tex., 31. avgusta.
Danes je tukaj prišlo do krvavega
boja med redarji in zamorskimi
unijskimi delavci pri skladiščih.
Ko je Mallory parnik „Colorado“
dospel v pristanišče so unijski de-
lavci zaprli vsa pota in hoteli za-
morcem le tedaj dovoliti ladijo
skladati, ako bi jim plačali 40 cen-
tov od ure po dnevi in 50 centov
od ure po noči.

Parniška družba tega ni hotela
storiti, marveč dovedla 50 zamor-
cev iz Houstona, kateri so bili voljni
delati za 30 centov na uro. Oddel-
ek policajev je prišel v obrambo
skabov, ko so slednji dospeli k la-
diji, 500 unijskih delavcev je napad-
lo policaje, takoj se je začel strel
in kakor bi trenil vnel se je hud
boj. Naposled so policaji štrajkarje
odgnali. Jeden belih gledalcev je
bil ustreljen v glavo in na mestu
mrtev obeležal. Dva bela in 5 za-
morcev je bilo ranjenih, jeden be-
lih bode najbrže umrl.

Zamorce so v bližini skladišč,
kteri so obdani s policaji. V bližini
je tudi stotinja prostovoljcev pri-
pravljena postreliti štrajkarje ako
bi hoteli skabe napasti. Položaj je
zelo resen, kajti štrajkarji so skle-
nili za svoje zahteve se bojevati do
konca.

Topničarji proti štrajkarjem.

Galveston, Tex., 1. sept. Iz
Houstona je danes dospela kompa-
nija lahkih topničarjev z dvema
Gatling topovoma, da bi jih rabili
proti štrajkarji „Mallory“ črto.
Vsa milica iz Galvestona je pri-
pravljena armadi, zato je zahte-
val major Fly vojakov od gover-
nerja. Topove so nastavili pri
uhodih k delavnicam, tako da
lahko ukroče vsa kraj. Redarji in
njih pomočniki so stražili celo noč.
Beli delavci se štrajka niso udele-
žili. Neko ladijo izkladajo delavci
ktere so privedli iz Houstona.

Dvanajst ur trajajoči vihar.

Savannah, Ga., 31. avg. Dva-
najst ur je tukaj divjal najhujši vi-
har, kateri je še kdaj obiskal atlan-
tiško obrežje. Veliko ladij je razbi-
til, vse električne žice potrgane, ri-
ž na polju popolnoma uničen.
Zvečer je bila egiptovska tem-
promet pouličnih železnih popoln-
oma ustavljen. Neko italijansko la-
dijo je na Tybees Island treščilo
obrežje. „Maria Raffa“, neka dru-
italijanska ladija leži na stran
reki. Ceste ob obrežju so napolnje-
ne z ostanki razbitih čolnov. Na
Tybees Island je vihar podril več hiš
iz Morrisonhouse odnesel streho in
neko lekarno popolnoma razdjal.
Vse šotore vojaškega tabora na oto-
ku je vihar podril. Tako močno
razsajal vihar, da so morali v
prodajalnice in hiše zapreti. Škoc-
cenijo na najmanj \$100,000.

Prevarani zlatoiskalci.

San Francisco, 1. sept.
Pred 18 meseci je odšla ladija „S-
phia Sutherland“ z neko družbo
Salamon otoke zaklade kopat. Po-
jetnik L. P. Sorensen pa je lju-
prevaral, zato so ga pustili v
otoku in odjadrali na Samoa in ta-
naložili kokosovih orehov, ktere
tudi v San Francisco prepeljali.
Med vožnjo so štirje morna-
umrli. Kapitan pravi, da je
Salamonovih otokov malo pričel
vati, pač pa se razvija Samoa,
so domačini začeli saditi palm-
drevesa.

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNIČ, Box 266;
Podpredsednik: GEORGE KOTEC;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. „ŠTEFAN BANOVEC;
Blagaj.: JOHN GLOBOKAR, Box 302.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN PREŠERN;
JOHN HARBAN, Box 286;
JOSIP MANTEL;

vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co., Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

Zlato v Alaski.

Victoria, B. C., 1. sept. Parnik „Horsa“ je prinesel vest, da so pri reki Hootaligwa našli zlato. D. S. Lawney iz San Francisco pravi, da delavci zaslužijo od \$20 do \$40 na dan. R. H. Hall, oskrbnik Hudson Bay Co. potrjuje Lawneyovo poročilo. Na stotine ljudi hiti na nova zlata polja. Tudi pri Stikeen reki so baje našli zlato. Ljudje tam zaslužijo \$25 do \$40 na dan.

Evropske in druge vesti.

Haag, 31. avg. Danes je bila kronana mlada holandska kraljica Vilhelmina. 18letna deklica je pri tej priliki tudi govorila preatolni govor, kateri se od drugih enakih govorov razloži le v tem, da obstoji večinoma iz sladkih fraz, državne razmere niti omenila ni. Samo v eni točki omenja nekoliko politično stran ko pravi: „kot vladarica posestev in kolonij na iztoku in zatoku želim, da bi povsod vladala pravica i. t. d. Mi pa bi mladenko kaj radi opozorili nató, da so Amerikanci ravno sedaj jako vneti podjarmene narode opostiti, „oprostene“ kolonije pa si osoviti. Holandija pa ima nekaj podjarmenih narodov v jako nevarni bližini Filipin. Toraj pozor!

Wilhelmina, ktera je bila rojena 31. avgusta 1880 ima še tri druga imena namreč: Helena, Pavlina, Marija in je neki prav živo dekle. Izbrala si je tudi baje že snubača, nekoga nemškega princa. Današnje slavnosti so bile sploh le cerkvene značaja in so se vršile po vsej deželi. Da pri tem ni manjkalo dobrih jedil in izvrstne pijače je samoumevno, narod je pa lahko gladen ostal, da je le kazal patrijarizem.

London, 31. avg. Kakor se iz Pariza brzojavlja znaša primanjkljaj francoskega proračuna le malenkost 120,000,000 frankov. Ta svota se boče še mnogo pomnožila, ako se naert ministra mornarice M. Lockroya izvrši.

London, 31. avg. Predlog rudniških posestnikov, zvišati delavcem plačo za 5 odstotkov so slednji sprejeli z skoraj 25,000 broječo množino.

Coruna, 1. sept. Španska prevozna ladija „Isa de Panay“ je danes dospela sem. Ladija je zapustila Santiago z vojnimi vjetniki 16. avgusta t. l. Med vožnjo je 17 mož umrló.

Hamburg, 1. sept. Parnik „Pretoria“ hamburške-amerikanske érte, je na voznji iz New Yorka pri Kugelbaake zavozil v pesek.

Dunaj, 2. sept. Vseled cesarskega dekreta, je avstrijski državni zbor aklican na dne 26. septembra.

Budimpešta, 2. sept. Časniki poročajo, da so prišli neki zaroti na sled, ktera je stregla po življenju ministrskega predsednika Banffyja.

Listek.

Ljubimec.

(Črtica iz vsakdanje življenja.)

Trgovska pisarna. Jako prozaičen kraj. Pet sob, zadnja seveda najlepšegantneja, kajti v njej stoluje gospod šef. To je prav za prav budovar, ne pa delavna soba. Svetlobo zadržujejo točke, temne zavese, tvoreč v sobi nekako skrivnostno polumrak, v katerem se gube obrisi pravilno skladnega pohištva, marmornih podob in dragocenih slik. Vzdih je poln močne umetne vonjave. V ostalih sobah je vse drugače: proste pisalne mize, omare, police, debele,

velike knjige, vsakovrstna pisma mnogo ljudij, ki pridno pišejo in računijo, no, kakor navadno v velikih trgovskih pisarnah. Jako prozaično, a zelo praktično. Slika iz devetnajstega stoletja.

V tretji sobi dela pet ljudij. Pravijo, da so to duševni delavci, a ni tako videti. Može so mnogo bolj podobni prostim robotnikom, ki delajo kje v tovarni ali v gozdu. Tudi takozvano duševno delo je izgubilo dober del duševnosti. Menda čuti tudi petorica v tej sobi, da je delo delo; kdor dela da si zasluži vsakdanji kruh je suženj, vsi naslovi, vse ceremonije ne izpremenje tu ničesar. Suženjstvo čutijo pisarji, knjigovodje, računarji, tesnopisci, dopisniki itd. pri tvrdki Batherr & Co. kaj dobro. Seveda niso zadovoljni. Dandanes je že vse nezadovoljno. Minoli so lepi časi, ko so služabniki iskali čast v tem, da so pridno delali, s svojim zaslužkom dobro izhajali ter si pridobili prijazenost in naklonjenost svojih gospodarjev. Tudi v Bauherrovi pisarni čujejo se v časih pogovori, ki dokazujejo, da služabniki niso uzorniki. Tožijo, da imajo preveč dela, premalo zaslužka, da postopajo gospodarji ošabno. Samo stari Petrič molči navadno, le časih se vmeša med besedičenje mlajših tovarišev. On ne razume te nove generacije.

„Osivel sem v službi, a vedno sem opazoval, da so iskali služabniki svojo čast v časti tvrdke. Ako je kupčija napredovala, bili smo bolj zadovoljni, nego gospodarji. Ako smo uničili konkurenco druge tvrdke, ni bil nihče veselejši in ponosnejši nego mi. Seveda smo morali čisto potpeti. Marsikdo želi, da bi se mu bolje godilo, a kar ni mogoče, ni mogoče. Sploh se ne sme pri gospodu Bauherru nihče pritoževati. Jaz sem ostarel v njegovi hiši, pa sem bil vedno zadovoljen. Zato je pa tudi gospod vedno lepo z menoj postopal. Nikdar mi ni rekel žalne besede. To je stara pesem, kakor mi z gospodarjem, tako gospodar z nami.“

In kakor bi bil že preveč časa izgubil, pogovarjajoč se s tovariši, pograbi pero ter začne tem hitreje pisariti. V tem seveda ne opazi, kako je dregnul Kres svojega soseda s komolcem. A da je tudi videl, ne bi bil vedel kaj to pomeni.

Petrič je bil res nekakov ljubimec Bauherrov. Res, da ni imel boljšega plačila, nego drugi knjigovodje, a šef mu je izkazoval toliko prijazenosti, da se je bilo kar čuditi, kajti splošno je bil gospodar zelo osoren ter je jako rad pokazoval svojim uradnikom, da jedó njegov kruh. Petrič je sicer mislil, da je to vse posledica njegove dolgoletne službe, a mlada gospoda ni hotelo verovati v čudeže, pa je zato iskala drugih vzrokov. In konečno je tudi nekaj iztaknila.

Neciga dne najde Petrič, prišedši v pisarno, na svoji pisalni mizi majhno pisemce. Njegov naslov je bil prav, a pisava mu je bila neznanca. Kdo bi mu neki pisal? Prijatelj nima, komaj nekoliko znancev. A z nijednim ni v taki zvezi, da bi dobival od njega pisma.

Pa kaj bi mnogo premišljeval! Ako odpre pismo, izvedel boče takoj, čigar je. Odrta torej rob z omota. Pismo je dolgo tri strani. A brez podpisa. Kaj to pomeni? Anonimno pismo? Mar se je kaj zgodilo?

Staremu možu bilo je to tako nenavadno, da se je začel kar tresti. Moral je sesti. Čitajoč tresse se še bolj in hkrati začne bledeti. To je nemogoče, kar pripoveduje neznanec v tem pismu. Ako bi bilo to res, moral bi človek izgubiti vero v vse kar je lepo in plemenito. A to ne more biti res! Nekdo si je dovolil šalo z njegovimi sivimi lasmi. O, šale mladih ljudij so dandanes okrutne. Kak norček se je hotel z njegovim strahom povesseliti a zadela ga je tako v srce! On gotovo ni oče, ker bi moral inače vedeti, kako bridko zaboli taka šala obovsko srce. Kajti družega ne more biti to nič, nego neumna neusmiljena šala. Njegova Milka — pa njegov gospodar! Ne, ne, to ni mogoče. Gospod Bauherr, ki mu je vedno tako prijazen, ne more ga tako raniti. Ha, to je najbrže maslo kakšnega tovariša, ki se huduje radi

dobrih razmer, ki vladajo med njim in šefom. Da bi se njegova Milka tako spozabila! Kaj se! Ha ha!

A smeh zveni čudno, prisiljeno! On noče verjeti, kar stoji tu v pismu, a v najglobljem koticu srca se vendar suče dvom. Kaj če bi bilo vendar res? Sum je zbujen in mu grize sedaj po prsih liki črv, tako, da čuti celo telesne bolečine. Nobenega dela se ne more poprijeti. Končno vrže pero na stran, pograbi klobuk in pobiti iz pisarne; ne da bi komu kaj rekel. Dva pisarja se spogledata in ne zivivši besedice, se nasmejata.

(Dalje prihodnjic.)

Drobnosti.

Umrli je 13. avg. ob 7. uri zjutraj gospod Viljem Wessel, vpkomeni župnik, duhoven n. v. reda in mestjan črnomaljski, nagle smrti. Pogreb je bil 13. avg. popoldne ob 4. uri. Naj v miru počiva!

Shod županov iz vseh slovenskih pokrajin v Ljubljani dne 16. in 17. avg. bil je res veličanstven. Nad 700 županov vse Slovenije — iz Štajerske bilo jih je gotovo nad 500 — prihitelo je v belo Ljubljano, da ondi izreče v imenu naroda svoje globoko spoštovanje do presvitlega vladarja cesarja Franca Jožefa I. in da se ob jednom posvetujejo tudi glede narodnih in gospodarskih zadev. Stolno mesto Ljubljana obleklo je praznično obleklo in sto in sto zastav vihralo je raz hiš gostom v pozdrav. Prvi večer pri sestanku na vrtu „Narodnega doma“, pokazal je že imenitost tega shoda. Do zadnjega prostorčka natlačen velikanski vrt gostov pozdravil je cesarski svetnik J. Murnik, Zahvaljevala sta se na sprejemu Ljubljancanom Drag. Hrihar iz Celja in župan Jutraš iz Primorskega. Drugi dan bila je najpoprej slavnostna seja pri kateri se je prečitala in jednoglasno sprejela udanostna adresa na presvitlega vladarja. Na to pa se je pričelo drugo zborovanje pri katerem se je sprejelo dokaj važnih resolucij glede narodno-gospodarskega razvika. Mesto Ljubljana pogostilo je udeležence pri kateri priliki se je govorilo več krasnih napitnic. Shoda županov udeležilo se je tudi mnogo državnih in deželnih poslancev in so bili iz Štajerske navzoči vitez Berka, dr. Sernee, dr. Dečko in Ivan Vošnjak.

V Ljubljansko sementske sprejeto je letos 20 gimnazijskih abiturientov.

Katoliško politično društvo je namreč kupilo Perlesovo pivovarno v Slonovih ulicah v Ljubljani in bo tam izvrševalo pivovarniško obrt. Ako smo prav poučeni, znaša kupnina 180,000 gold. Kdor pozna stanje Perlesove pivovarne, tisti vé, da se mora na tej lepi kupčiji topla čestitati — gospodu Perlesu. (Za božjo voljo kaj dobimo s časom še vse na katoliški podlagi? Varenje opojnih pijač na takej podlagi, no od pijačnosti pač niso daleč —, mogoče še te kedaj na taki podlagi monopolizirajo?) Kakor znano, nima „Katoliško politično društvo“ nič premoženja in torej kupnine za Perlesovo pivovarno ne more iz svojega plačati. Kje dobi potrebni denar, nam ni znano. Morda si ga izposodi v „Ljudski posojilnici“, ako bo ta tako neprevidna, da ga posodi, ali kje drugod. Naj ga že dobi kjerkoli, toliko je gotovo, da je to kupčijo združen prevelik risiko in na to si dovoljujemo interesente opazarjati. Male pivovarne dandanes sploh ne uspevajo, ker z velikimi pivovarnami absolutno ne morejo konkurirati. Druga za drugo gineva in tudi časi, ko je floralna Perlesova pivovarna, so že davno minoli ter se ne povrnejo nikdar več. Kdo za Boga pa snuje dandanes pivovarne sredi mesta? Živa duša ne, ker se ta obrt sredi mesta na noben način ne more razviti, tudi če so drugi pogoji ugodni. Podjetje, ktereга se je lotilo „Katoliško politično društvo“, po našem trdnem prepričanju ne bo uspevalo, ker ni nobe-

nega pogoja za uspeševanje in bo prava sreča, ako se v njem naložena glavčina ne izgubi. Na dobček pa še misliti ni. Toliko z vso dobrohotnostjo. „Slov. Nar.“

Samomor. 10. avg. popoldne okoli 22 se je v Tivolskem gozdu za Švicarijo ustrelil ševljarski pomočnik Jožef Bilek iz Jablanov v okraju Boskovic na Moravskem. Jožef Bilek prišel je bil 8. avg. zvečer iz Trsta v Ljubljano, kjer je stanoval v Bizjakovi gostilni na Tržaški cesti. Ljudje, ki so ga v gostilni videli, tré, da je bil umobolen, ker se je v gostilni vedno križal in molil. Pri njem našlo se je pismo, v katerem prosi, da se mu da v grob lesen križec in rožni venec, ktera ima shranjena v Bizjakovi gostilni, druge reči in revolver pa se naj pošljejo v Hlalice njegovi ženi, zaradi ktere se je ustrelil. Denarja se je dobilo pri njem le 2 kr. Truplo preneslo se je v mrtvašnico k sv. Kristofu.

Strašna podivjanost. Osemletni sin krčmarja Alojzija Zidarja iz Dola se je na cesti sešel z nekim nepoznanim mu dečkom, kateri ga je pregovoril, naj vzame v roko neko patrono, ktero je imel neznanim pobalin pri sebi. Alojzij Zidar je to storil, na kar je neznanec patrono užgal in potem zbežal. Patrona je eksplodirala in je Alojziju Zidarju razmesarila roko, odtrgala ves palec in od kazalca in srednjega prsta končna dela.

Štajerske novice. Toča groznó bije letos po Štajerskem. Iz vseh krajev dohajajo tako žalostna poročila, da je obupno. Neizmerna moča, povodnji in še toča. Ubogi kmet! — Sredi avgusta je pobila okoli Maribora in G. Radgone. Okoli Maribora se je baje premalo streljalo zoper točo.

Koroške novice. Pri Spod. Dravbergu je utonil dne 7. avg. v Dravi gojenec vojskega vzgojevališča v Dunajskem Novem Mestu Al. Batjek. Truplo so našli nekaj dni pozneje pri dravskem Brodu. — V Št. Petru, obč. Št. Jakob v Zg. Rožu, je pogorel dne 9. avg. Šustarjev skedenj. V nevarnosti je bila vsa vas. — Pri Sv. Boštjanu ob Št. Vidu je strela ubila kmetico K. Klančnik. Zapustila je šest otrok. — V Dropoljah blizu Šmohora je dne 6. avg. pogorelo 15 hiš. Škoda je ogromna. Deželna vlada je zaukazala, naj se za pogorelece nabirajo prostovoljni darovi ob enem z onimi za pogorelece v Goricah. — V Žužalcah blizu Beljaka je umrl slovenski rodoljub g. Jan. Lapuš. N. p. v m. — Pod Ljubelom je umrl posestnik znane gostilne „pri Nemškem Petru“, Peter Čauka, star 76 let.

Premeten slepar. V Sv. Luciji pri Opltlju so vjeli navihane tica. Predstavljal se je kot misijonar, in sicer kot Salezijanec iz Italije, ter pripovedoval da nabira milodarov za zgradbo samostanov v Trstu in v Ljubljani. Orožniki so ga prijeli, a mož bi se bil skoro izlital, da niso našli knjižice, ktero je bil „misijonar“ vrzel v stranišče in iz ktere je bilo razvideti, koliko milodarov si je že priberačil. „Misijonar“ je bil tudi na Štajerskem in tu v Mariboru ter na Kranjskem, in sicer v Postojni, a morda tudi še drugod. Parfurnanega sleparja s ponarejenimi listinami so orožniki izročili sodišču v Motovunu.

Roparji na železnici. Na osební viak, ki vozi od Feldkirchna proti Inomstu sta stopila 5. avg. po noči dva moža v II. razred. Mej potjo sta prosila sprevednika, naj ju pusti v I. razred. Sprevednik ju je peljal tja ter jima prinesel dodatne karte. Takrat pa je ustrelil jeden mož na sprevednika, a ga le malo zadel. Sprevednik je zaprl naglo vrata kupéja ter potegnjal za resilno vrvice. Vlak se je ustavil, toda lopova sta že ušla. Sprevednik si so ju lovili ter končno tudi ujeli. Lopova sta hotela bržečas postreliti potovalce I. razreda in jih oropati.

Naslednik Leona XII? Rimski časopisi poročajo, da naziva papež Leon XIII. kardinala Girolama Marijo Gottija često v šali svojega naslednika (mio successore). Zato smatrajo Gottija za najresnejšega kandidata za tiaro, zlasti ker je baje Malachias prorokoval, da pride za „Lumen in coelo“ (t. j. Leon XIII.) „ignis ordens“ (goreči ogenj) na papeški prestol. Gotti je sila skromen, učen in ljubezniv mož, ki dela v sv. kolegiju večkrat na to, da se Vatican sprijazni s Kvirinalom.

Nekoliko značilnih črtic o pok. Bismarcku. Nemeec Lothar Busch pravi o Bismarcku: Cinizem tega nasilnika, radi ktereга je na tisoče ljudi zgubilo svoje življenje, nadkriljuje vse. V Commercyju, na Francoskem, došla je k njemu neka žena, jokaje proseča milosti za svojega moža, ktereга so Nemci ujeli kakor ogleduha. Bismarck jo je poslušal ter se delal kakor da je mehkega srca, a ko je žena zaključila, je rekel Bismarck blagim glasom: „No, moja draga, bodite brez skrbi, vašega moža k večemu da — obesijo!“ Na vest, da je Garibaldi s 15.000 dobrovoljci zajet, je vprašal Bismarck: „Zakaj se niso postreljali?“ Zapovednik Pariza, general Trochu, je prosil za dvadnevno premirje, da se pokopljejo padli. Bismarck pa je odgovoril: „Tega se ne sme dovoliti, saj mrtveci leže istotako dobro na zemlji, kakor pod zemljo!“ Jules Faure je tolžil knezu Bismarcku, da Prusi streljajo na bolnike in slepe. Bismarck pa je odgovoril: „Ne umen vas, kako morete tožiti. Vi ste še veliko slabši. Vi streljate na močne in zdrave ljudi.“ O naskoku na Tours je general Voigts-Rhetz zaustavil bombardovanje, čim se je na gradu razobesila bela zastava. Bismarck pa je rekel: „To ni bilo prav. Jaz bi metal granate v mesto, dokler bi mi ne poslali 400 porokov. Mi se moramo vojskovati tako, da se prebivalstvo zemlje nauči spoštovati vojno.“ Ko Pariz še ni bil vzét po osem dnevno obleganja, je menil Bismarck, da bi morali njemu izročiti poveljstvo. On bi vedel le za jedno samo komando: Požigajte! O tej priliki se je Bismarck — tako pripoveduje Busch — rogaj onim, ki so hoteli prizanašati spo-

menikom in znanstvenim posestnikom. Evo vam, to je Bismarckova prav! Sedaj pa sodite sami, koliko „velikega duha“ je bilo v Bismarcku, onega človeškega duha, radi ktereга je na pr. ves svet oboževal pokojnega Gladstona! Bismarck je bil res „velik Nemeec“, ali — blag človek ni bil. Punctum. Na tem ne spremene ničesar vse spominke slavnosti.

Podpirajte CARNIOLA CIGAR FACTORY 328 E. 70 Str. v New Yorku, ktera kljubu povišanju davka in podražanju tobaka ostane pri prejšnji ceni. Ne daje sicer več kuponov v škatljo, a vendar kdor kupi 2000 smodk dobi škatljo smodk z 100 smodkami brezplačno. Prevožnje stroške plačam sam. Blago se pošilja proti pošiljatelj gotovega denarja na: F. A. DUSCHEK 328 E. 70 Str., ali „GLAS NARODU“ v New York.

Listnica uredništva:

Rojakom odposljemo sedaj za \$40.85 100 gld. avstr. veljave, prideti je še 20 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

KJE JE?

JANEZ ŠTERK, pred dvema leti je bival v Evelethu, Minn. Ako kdo rojakov vé za njegov naslov, naj ga blagovoli naznaniti njegovemu bratu: Math. Sterk, Warner, Idaho.

Kje sta?

ANTON ZONE in JAKOP PAPEŽ, doma iz Hinj na Dolevskem, njun naslov bi rad zvedel: Frank M. Uchich, 639 Chicago Str., Butte City, Mont. (1-2)

Naprodaj.

Lepa HIŠA v dva nadstropja, lota meri 40X100 v hiši je tudi

Saloon

z vso pripravo kakor tudi LEDE-NICO. Posloplje je v dobrem stanu, saloon pripraven za Slovence, ker je tukaj dosti Slovencev, kdor hoče kaj več zvedeti naj piše: Josef Pezdirtz, Saloon, Browns, Iowa.

Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje tudi nadalje hranilne vloge po 4%

brez odbitka novega rentnega davka.

Denar — tudi amerikiški — se jej lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

Vsem Slovincem in Hrvatom priporočam, da blagovolé čestokrat obiskat moj

SALOON

112 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS, v katerem točim izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter imam na razpolago dobre SMODKE.

Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bodete o dobri pijaci in postrežbi.

S poštovanjem

Mike Kraw!

1205 Scott Street, Joliet, Ill.

Podpisana priporočava vsem Slovincem in Hrvatom v Jolietu in okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Joliet, Ill.

Vedno bodeva točila IZVRSTNO SVEŽE SCHRINGOVO in PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PIJAČE kakor WHISKEY itd.: IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČISČE za potujoče in to vse proti nizki ceni.

Toraj Slovenci in Hrvatje v Jolietu in okolici kakor tudi na novo došli iz stare domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat.

SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!

Sè spoštovanjem

Martin Bluth & Co.,

SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLIET, ILL.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,

203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz Avstrije.

Dobra postrežba po nizki ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

po najnižjih cenah.

Podpisani priporočam vsem Slovincem svoj krasno vreden

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano pilsensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Isposljuje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.

TOVARNARJI

potrebščin * za * katoliška * društva.

Posebnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bamera, prepasnice in redovni znaki.

Sabije,

poznice,

čelade,

čepice,

zavikane rokavice, rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 1833. Cincinnati, 1860. Chicago, 1887.

JOSIP SOTLICH

priporočam svojo

TRGOVINO

z grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvalo za rudarje; obuvala za moške, ženske in deca; hišne in kuhinjske oprave; klobuke, spodnje obleke itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

v kateri je dobiti vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno meso in fine kranjske klobase.

Prodajam

parobrodne in železniške listke

za vse črte in vse kraje iz Amerike v staro domovino, ali iz stare domovine semkaj.

Dalje pošiljam novice v staro domovino hitro in ceno.

Kot agent parobrodskih družb poslujem že 16 let.

Priporočam se vsem rojakom

Josip Sotlich,
CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte domačina!

Naznanilo.

Ker imam v zalogi mnogo molitvenikov in povestnih slovenskih knjig

raznih založnikov jih pošiljam vsakomu poštino prosto, ktere vrste kdo želi. Glede knjig naj me le pismeno vpraša in priloži v pismo znamko za 2 centa za odgovor. Molitvenike imam od 30 centov do \$2.25; posvetne knjižice pa od 10 centov naprej; imam različne podučne in šaljive knjige.

MAT. POGORELC,

Box 672, Calumet, Mich.

Vsem rojakom priporočam moj

SALOON

1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL., v katerem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpolaganje rojakom tudi

kegljisce.

S pozdravom in odličnim spoštovanjem

ANTON ZORČIČ,

1335 Main Str., La Salle, Ill.

Francoška parobrodna družba

Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstrija).

Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:

La Champagne „ 10. septem.

La Navarre „ 17. sept.

La Normandie „ 24. sept.

La Touraine „ 1. oktobra.

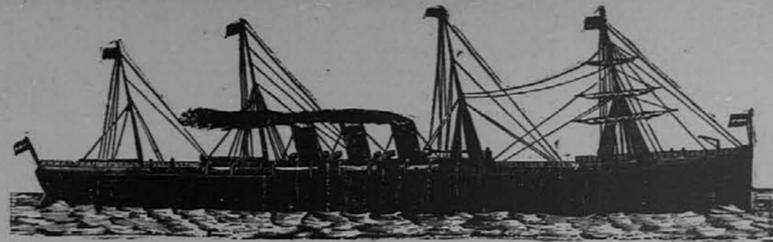
La Champagne „ 8. oktobra.

La Navarre „ 15. oktobra.

La Gascogne „ 22. oktobra.

Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz

New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovec \$28.50, Inšpruk \$26.00.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO.,

61 BROADWAY,

NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizki ceni.

Josip Losar

v East Helena, Mont. priporočam svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za moške, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMODKE in ŽGANJE in KUHINSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.

358 Ohio Str., Allegheny, Pa., toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.

Posestnik je avstrijski Nemeč, rodom Čeh. Toči dobro EBERHART in OBER PIVO.

Dobro prenočišče za potnike.

G. MARTINI

na 5. ulici v Red Jacketu, Mich.

je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe. Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO o NAJNIŽJI CENI.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem spoštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakega znanja muzike. Vsakdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvrstno spramljevanje za petje. Naše orglje so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orglje, ktere igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj

je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tiscice pripoznalnih pisem.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič. Organ, dobil, ravno tak je, kakor popisani. Provroča, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapade. C. Justan. Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljsega ne bi dobil. Rud. Pechauer.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klanc. V mojo prodajalno vabi kupce. Kratkočasi ure. Ad. Jersich. Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zoblich.

Naslov: STANDARD MANUFACTURING CO.,

P. O. Box 1355.

45 Vesey Street, New York.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporočam posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.

Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali ček pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR.

NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str., KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najprikljubnejši zdravnik zaradi svojih zmognosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporočam se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih boleznij.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomu na slovenskih zdravniških vseučilišjih v Beču, Monakovem, New Yorku, Philadelphia itd. itd. je bil rojen v Samoboru na Hrvaškem, ima 25 letno zdravniško skušnjo, zdravi najtežje in najopasnejše človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjem in skušnjami

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

neyarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok; v tem je nedosegljiv.

VSİ ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to povdotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvav zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MISSOURI